

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 399/2021-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 86/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 5. augusta 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, ktorému navrhuje prikázať konať vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 86/2016 bez zbytočných prieťahov a priznať mu primerané finančné zadosťučinenie.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ vykonávajúci činnosť advokáta sa návrhom doručeným okresnému súdu 2. mája 2016 domáhal na žalovanom zaplata sumy 788,66 eur s príslušenstvom z titulu zaplata trov právneho zastúpenia. Namietal postup okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý podľa neho nekoná vo veci bez zbytočných prieťahov. V priebehu konania celkovo trikrát podal predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), no táto sa podľa jeho názoru minula účinku, keďže odo dňa začatia konania uplynulo už viac ako 5 rokov a dosiaľ nie je právoplatne skončené.

II.

Vyjadrenie okresného súdu

3. Ústavný súd považoval za vhodné doručiť ústavnú sťažnosť sťažovateľa ešte pred jej predbežným prerokovaním okresnému súdu na vyjadrenie a vyžiadať si predmetný spis [§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Okresný súd vo svojom vyjadrení pod sp. zn. Spr 389/21 doručenom ústavnému súdu 9. septembra 2021 uviedol, že napadnuté konanie je právoplatne skončené 10. júlom 2020, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu z 9. mája 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11 Co 254/2019-145 z 26. mája 2020, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej. O trovách konania rozhodol okresný súd uznesením č. k. 10 C 86/2016-177 z 21. januára 2021 v spojení s uznesením č. k. 10 C 86/2016-190 z 13. júla 2021, pričom dané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5. augusta 2021. Súčasne sa okresný súd vyjadril k jednotlivým obdobiam nečinnosti v priebehu napadnutého konania, ktoré súviseli s odchodom troch sudcov a s potrebou prerozdelenia nevybavených vecí medzi ostatných sudcov súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

5. V súvislosti s takto vymedzeným predmetom ústavnej sťažnosti podanej podľa čl. 127 ústavy ústavný súd zdôrazňuje, že jednou z jej základných pojmových náležitostí je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že ústavná sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o nej už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

7. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená v čase, keď k prieťahom zo strany okresného súdu v napadnutom konaní už nemohlo dochádzať, keďže okresný súd vo veci sťažovateľa právoplatne rozhodol, a to nielen v jej merite, ale o trovách konania (pozri bod 3). Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani totožnosť dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o trovách konania s dátumom doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu, pretože stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádzal, bol odstránený, v dôsledku čoho došlo k naplneniu účelu namietaných práv bez ingerencie ústavného súdu.

8. Ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju bez potreby detailnejšieho vysporiadavania sa s argumentmi sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

9. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu